Dosarul nr. 4r-1650/25 Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
4-24146712-02-4r-15052025 Judecător: Aurelia Cazacliu

D E C I Z I E
în numele Legii

01 decembrie 2025 mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru
Având în componența sa:
Președintele completului de judecată Ion Bulhac
Judecătorii Natalia Mămăligă și Vitalie Pîslariuc

a judecat în ordine de recurs, în lipsa participanților la proces, recursul declarat de Vicol Ion împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 25 martie 2025, pronunțată la cererea contravenientului Vicol Ion privind constatarea stingerii executării sancțiunii contravenționale.

Procedura de înștiințare legală a fost executată.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar şi a argumentelor prezentate, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă:

1. La 20 decembrie 2024, contravenientul Vicol Ion a depus în instanţa de judecată cerere, prin care solicită emiterea unei încheieri privind încetarea procesului de executare a sancţiunii contravenţionale, în legătură cu intervenirea termenului de prescripţie.
2. În argumentarea cererii a invocat, că prin Hotărîrea Judecătoriei Chişinău nr. 4-1925/2020 din 01 septembrie 2021, Vicol Ion a fost recunoscut vinovat de săvîrşirea contravenţiei prevăzută la art. 265 Cod contravenţional, cu încetarea procesului contravenţional, din motivul intervenirii prescripţiei tragerii la răspundere

contravenţională, fiind menţinută prin Decizia Curţii de Apel Chişinău din 19 ianuarie 2022. Prin scrisoarea nr. 28/12-5551, Serviciul Vamal a comunicat că, pînă la moment, 25 aprilie 2024, hotărîrea judecătorească nr. 4- 1925/2020 din 01 septembrie 2021, nu a fost executată. Astfel, în temeiul art. 30 alin. (10) Cod contravenţional, consideră că, termenul de executare a sancţiunii contravenţionale, stabilite prin procesul-verbal cu privire la contravenţie nr. 221/19 din 17 iunie 2019 a expirat.

3. *Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 25 martie 2025*, s-a respins cererea contravenientului Vicol Ion privind constatarea stingerii executării sancţiunii contravenţionale, ca neîntemeiată.

4. *La 08 aprilie 2025, Vicol Ion a declarat recurs* împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 25 martie 2025, solicitând casarea încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 25 martie 2025.

5. În motivarea recursului indică partea recurentă, că soluția primei instanțe este neîntemeiată şi ilegală, întrucât termenul de prescripție pentru executarea sancțiunii contravenționale este demult împlinit. Recurentul indică că documentul executoriu, procesul-verbal nr. 221/19 din 17 iunie 2019, împreună cu hotărârea judecătoriei din 01 septembrie 2021 şi Decizia Curții de Apel din 19 ianuarie 2022, a devenit definitiv la data de 19 ianuarie 2022. Din confirmarea oficială a Serviciului Vamal, rezultă că sancțiunea nu a fost executată nici până la 25 aprilie 2024, ceea ce înseamnă că au trecut peste douăzeci şi șapte de luni de la momentul definitivei şi până la data ultimei verificări a stadiului executării. În opinia lui Ion Vicol, această perioadă depășește cu mult termenul legal de un an stabilit de art. 30 alin. (1) din Codul contravențional, dispoziție în vigoare la data rămânerii definitive a hotărârii. Potrivit acestei norme, prescripția înlătură răspunderea contravențională, iar depășirea termenului prevăzut face imposibilă executarea sancțiunii şi stinge obligația persoanei sancționate.

6. Recurentul invocă şi jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a stabilit că materia contravențională beneficiază de garanțiile specifice procesului penal, inclusiv prezumția de nevinovăție şi dreptul la un proces echitabil prevăzute de art. 6 CEDO. Hotărârile în cauzele Lattko c. Slovaciei, Ziliberberg c. Moldovei, Ighel c. României şi Ozturk c. Germaniei confirmă că sancțiunile contravenționale trebuie să respecte aceleași exigențe de previzibilitate, securitate juridică şi promptitudine ca sancțiunile penale. În aceste condiții, lipsa de acțiune a organelor competente timp de peste doi ani şi trecerea termenului legal de executare afectează în mod direct garanțiile procedurale recunoscute contravenientului.

7. Totodată, Vicol Ion subliniază că instanța de fond a aplicat eronat conceptul de confiscare specială atunci când a justificat respingerea cererii prin ideea că măsura în

discuție nu ar constitui sancțiune contravențională. Recurentul indică că sancțiunea aplicată în această cauză este una contravențională, supusă termenului general de prescripție, iar organul emitent nu a solicitat schimbarea modului de executare în interiorul acestui termen, deşi avea posibilitatea legală să o facă. În lipsa oricărei acțiuni din partea Serviciului Vamal, termenul de prescripție s-a împlinit integral, ceea ce stinge dreptul statului de a executa sancțiunea şi obligația subiectului sancționat.

8. În concluzie, pe baza argumentelor legate de intervenirea prescripției executării pedepsei, de neexecutarea sancțiunii într-un termen rezonabil şi de aplicarea greșită a conceptelor juridice de către instanța de fond, Vicol Ion solicită casarea încheierii din 25 martie 2025 şi emiterea unei noi soluții prin care să fie dispusă încetarea procesului de executare a pedepsei contravenționale stabilite în temeiul procesului-verbal nr. 221/19 din 17 iunie 2019.

Procedura examinării recursului şi soluția instanței de recurs,

9. Conform art. 470 Cod contravențional, (2) Instanţa de recurs judecă recursul cu privire la persoana la care se referă declaraţia de recurs şi numai în raport cu calitatea ei în proces. (3) Instanţa de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, avînd dreptul, în afara temeiurilor invocate şi cererilor formulate de recurent, să examineze şi alte temeiuri fără a agrava situaţia contravenientului. (4) Soluţionînd cauza, instanţa de recurs nu poate crea o situaţie mai gravă persoanei în a cărei favoare a fost declarat recursul.

10. Conform art. 471 Cod contravențional, (1) Recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor. (2) Instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei. (3) Dacă consideră cauza de un interes deosebit pentru jurisprudență, precum şi la cererea motivată a părţilor, instanţa de recurs poate dispune printr-o încheiere motivată fixarea şedinţei de judecată, cu citarea părţilor pentru prezentare la proces.

11. Conform art. 473 Cod contravențional, (1) După examinarea recursului, instanța de recurs adoptă una dintre următoarele decizii:1) respinge recursul şi menține hotărârea atacată dacă recursul: c) este nefondat;

12. La caz părțile la proces au fost notificate, despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri.

13. Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților

nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 471 alin. (1) Cod contravențional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților.

14. *Deliberând asupra motivelor invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia încheierii contestate, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge ca fiind nefondat, recursul declarat, din considerentele ce succed.*

15. Potrivit art. 478 Cod contravenţional, trimiterea spre executare a hotărîrii judecătoreşti se pune în sarcina instanţei care a judecat cauza în primă instanţă. În termen de 10 zile de la data rămînerii definitive a hotărîrii judecătoreşti, preşedintele instanţei trimite dispoziţia de executare a hotărîrii, împreună cu o copie de pe hotărîrea definitivă, organului (persoanei) responsabil de punerea în executare a hotărîrii conform prevederilor legislaţiei de executare. În cazul în care cauza a fost judecată cu recurs, la copia de pe hotărîre se anexează copia de pe decizia instanţei de recurs. Organele (persoanele) care pun în executare hotărîrea judecătorească comunică, în cel mult 5 zile, instanţei care a trimis hotărîrea respectivă despre punerea ei în executare. Administraţia locului de deţinere va notifica instanţa care a trimis hotărîrea despre locul în care contravenientul execută sancţiunea. Instanţa de judecată care a pronunţat hotărîrea este obligată să urmărească executarea hotărîrii.

16. Potrivit materialelor dosarului contravenţional, prin Hotărîrea Judecătoriei Chişinău, sediul Ciocana din 01 septembrie 2021 a fost încetat procesul contravenţional în privinţa lui Vicol Ion în baza art. 265 Cod contravenţional, pe motivul intervenirii prescripţiei răspunderii contravenţionale şi dispusă confiscarea corpurilor delicte.

17. Prin Decizia Curţii de Apel Chişinău din 19 ianuarie 2022 s-a respins recursul avocatului Alexandru Savva şi menţinerea Hotărîrii Judecătoriei Chişinău, sediul Ciocana din 01 septembrie 2021.

18. Prin Scrisoarea Judecătoriei Chişinău, sediul Ciocana nr. 13093 din 29 septembrie 2022, s-a expediat către Serviciul Vamal spre executare Hotărîrea Judecătoriei Chişinău, sediul Ciocana din 01 septembrie 2021 în partea corpurilor delicte.

19. La data de 04 iunie 2024, Serviciul Vamal a solicitat remiterea materialelor de executare către executorul judecătoresc, conform competenţei, iar la data de 10 iulie 2024, actele au fost expediate către executorul judecătoresc Romaliischi Maxim.

20. Potrivit art. 439[4] din Codul contravențional, în procesul contravențional, în scopul înlăturării consecințelor faptei, a unui pericol ori pentru prevenirea săvîrşirii faptelor contravenționale prevăzute de prezentul cod, chiar dacă nu sînt întrunite condițiile de tragere la răspundere contravențională, se poate aplica una sau mai multe din următoarele măsuri de siguranță: a) expulzarea; b) demolarea construcțiilor neautorizate şi/sau defrişarea arborilor şi arbuştilor; c) confiscarea specială; d) suspendarea dreptului de a conduce vehicule/ridicarea provizorie a permisului de conducere a vehiculelor.

21. Potrivit art. 439[7] din Codul contravențional, (1) Confiscarea specială constă în trecerea forțată şi gratuită în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. (2) Sînt pasibile confiscării speciale bunurile: a) utilizate sau destinate pentru săvîrşirea unei contravenții; b) rezultate din săvîrşirea contravenției, precum şi orice venituri generate de aceste bunuri; c) date pentru a determina săvîrşirea unei contravenții sau pentru a-l răsplăti pe contravenient; d) deținute contrar regimului stabilit de legislație şi depistate pe parcursul desfăşurării procesului contravențional; e) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din contravenții sau din veniturile generate de aceste bunuri. (3) Confiscarea specială se aplică de către instanța de judecată la demersul agentului constatator. (8) Confiscarea specială se poate aplica chiar dacă făptuitorul este eliberat de răspundere contravențională.

22. În contextul circumstanțelor reliefate, Colegiul notează, că în speță, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 01 septembrie 2021, procesul contravențional pornit în privința lui Vicol Ion în baza art. 265 Cod contravențional, a fost încetat, din motivul intervenirii termenului de prescripție de atragere la răspundere contravențională, nefiind aplicate sancțiuni contravenționale, iar dispoziția din hotărâre cu privire la confiscarea corpurilor delicte în conformitate cu art. 431 alin. (3) Cod contravențional, nu se referă la sancţiunea contravențională şi nu se supune prescripției de executare a unei hotărâri judecătorești, aceasta constituind un remediu de înlăturare a consecințelor faptelor contravenționale.

23. În raport cu argumentele recurentului privind pretinsa intervenire a prescripției executării sancțiunii contravenționale, Colegiul reține, că în prezenta cauză nu este situația unei sancțiuni contravenționale în sensul art. 30 alin. (10) din Codul contravențional, ci în prezența unei măsuri de siguranță, și anume confiscarea corpurilor delicte, dispusă în temeiul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 01 septembrie 2021. Această hotărâre a încetat procesul contravențional ca urmare

a intervenirii prescripției răspunderii contravenționale, fără a aplica vreo sancțiune contravențională în sarcina lui Vicol Ion, menținând doar dispoziția referitoare la confiscarea corpurilor delicte.

24. În aceste condiții, dispozițiile art. 30 alin. (10) din Codul contravențional, care reglementează termenul de prescripție a punerii în executare a sancțiunii contravenționale, nu sunt aplicabile *ratione materiae* măsurilor de siguranță, cum este confiscarea specială. Legiuitorul a reglementat distinct, prin art. 439^4 și art. 439^7 din Codul contravențional, natura juridică, scopul și regimul aplicării confiscării speciale, statuând expres că aceasta poate fi dispusă chiar și în lipsa întrunirii condițiilor de tragere la răspundere contravențională și chiar dacă făptuitorul este eliberat de răspundere contravențională. Așadar, însăși norma legală confirmă caracterul autonom al acestei măsuri față de sancțiunea contravențională, ceea ce exclude aplicarea prin analogie a termenului de prescripție prevăzut pentru sancțiuni.

25. Argumentul recurentului potrivit căruia confiscarea specială ar constitui o sancțiune contravențională suplimentară supusă regimului de prescripție al art. 30 din Codul contravențional nu poate fi reținută, or, atât dispozițiile art. 439^4 și art. 439^7 din Codul contravențional, cât și interpretarea sistemică a normelor contravenționale și de executare demonstrează că măsurile de siguranță au finalitate proprie, cu privire la înlăturarea consecințelor faptei, neutralizarea unui pericol și prevenirea săvârșirii altor fapte ilicite, și nu se circumscriu noțiunii de sancțiune contravențională, la care se referă art. 30 alin. (10) Cod contravențional.

26. De altfel, în speță, nu se contestă, și nici nu poate fi contestat, faptul că procesul contravențional în privința lui Vicol Ion a fost deja încetat pe motivul intervenirii prescripției răspunderii contravenționale, instanța de fond limitându-se la dispunerea cu privire la confiscarea corpurilor delicte. Prin urmare, recurentul confundă, în mod vădit, două instituții juridice diferite, cea de prescripție a răspunderii contravenționale, care a operat și a determinat încetarea cauzei contravenționale, și măsura de siguranță a confiscării speciale, care își păstrează deplina valabilitate și rămâne a fi executorie în pofida încetării răspunderii.

27. În ceea ce privește invocarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, Colegiul reține că aceasta nu poate fi interpretată în sensul susținut de recurent. Or, este adevărat că CEDO a extins aplicabilitatea garanțiilor art. 6 din Convenție asupra anumitor proceduri contravenționale, recunoscând caracterul lor „penal” în sens convențional. Totuși, în prezenta cauză procedura nu se află în faza tragerii la răspundere contravențională, aceasta fiind deja stinsă prin prescripție în favoarea contravenientului, ci în faza executării unei măsuri de siguranță dispusă în

privința corpurilor delicte. De altfel, executarea confiscării speciale nu poate fi asimilată unei noi acuzații, nu redeschide procesul contravențional și nu agravează situația contravenientului sub aspectul răspunderii.

28. Invocarea principiului securității raporturilor juridice și al argumentului că trecerea timpului ar trebui să împiedice executarea confiscării speciale nu își găsește suport în textele legale aplicabile. Dimpotrivă, scopul măsurilor de siguranță, inclusiv al confiscării, este de a împiedica menținerea în circuitul civil sau la dispoziția contravenientului a bunurilor utilizate sau rezultate din fapta ilicită, ceea ce reprezintă o exigență de ordine publică.

29. Pe cale de consecință, Colegiul apreciază că argumentele recurentului întemeiate pe art. 30 alin. (10) din Codul contravențional pornesc de la o premisă eronată, de asimilare a confiscării speciale cu o sancțiune contravențională, și, prin urmare, nu pot conduce la constatarea stingerii executării măsurii dispuse prin hotărârea din 01 septembrie 2021. Normele privind prescripția executării sancțiunii contravenționale sunt de strictă interpretare și aplicare, și nu pot fi extinse prin analogie la situații pe care legiuitorul le-a reglementat distinct, precum măsurile de siguranță.

30. Prin urmare, constatând că motivele de recurs invocate nu sunt de natură să răstoarne considerentele și soluția instanței de fond, iar recursul declarat nu relevă niciun motiv de nelegalitate sau netemeinicie care să justifice intervenția instanței de recurs, Colegiul penal respinge recursul lui Vicol Ion ca nefondat și menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 25 martie 2025 în partea contestată.

31. Conducându-se de prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c), art. 474 Cod contravențional al RM, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău,-

D E C I D E:

Respinge ca nefondat, recursul declarat de Vicol Ion și menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 25 martie 2025, pronunțată la cererea contravenientului Vicol Ion privind constatarea stingerii executării sancțiunii contravenționale.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător Ion Bulhac

Judecător Natalia Mămăligă

Judecător Vitalie Pîslariuc